

Prchej lesem dál
a cestu tmou si klešť,
někdo temný na tvá záda
jako by chtěl vlézt
v trní oči laní, výše zraky sov,
vzadu zeje jeho oko jako černý nov

A on je stále blíž
a už po tobě chmát,
jeho blízkost ovane tě
jak potoční chlad
Snad je trochu rys,
co nosí v hlavě výra,
která hledí temným okem,
co se nezavírá

mezihra:

Dub...dub a zase dub
a ve tmě kosti bříz
o které jsi svými žebry
křís a zase křís
svitl bílý bok a skok
a opět skok!
Pod lopuchy stahují se
smyčky jeho ok.

Prcháš lesem vpřed
párem laních noh,
v hlavě tepem přetéká
ti hlučný lesní roh.
Dub a zase dub
a vedle buku buk
a s každým skokem
do temnoty
suk ve dřevě puká

A on je stále blíž
a už po tobě chmát,
jeho blízkost ovane tě
jak potoční chlad
Snad je trochu rys,
co nosí v hlavě výra,
která hledí temným okem,
co se nezavírá

Buk...a louka divných hub
zapletl ses do podhoubí,
už tě málem slup
Snad je trochu vlk a trochu
temné doupě,
v němž se kůže ne hadovi
šelestivě loupe.

Pádíš lesem vpřed
párem laních noh,
v hlavě tepem přetéká

ti hlučný lesní roh.
Dub a zase dub
a vedle buku buk
a s každým skokem
do temnoty
tvoje srdce puká